

ספר

אדם
ישך

סגולות ותפילות
לזמן המגיפה ר"ל

קאמרנא

ספר

אדם ישר

סגולות ותפילות לזמן המגפה
רחמנא ליצלן ב"מ יצילנו השם
ויהיה חיים על כל ישראל

שחיבר התנא האלקי שר התורה ובית הזוהר
עמוד העבודה והיראה רשכבה"ג
המפורסם בחיבוריו הקדושים
הגאון הקדוש אדמו"ר מרן
רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל סאפרין זיע"א

מקאמרנא

בעל ה'חיכל הברכה'

מיוסד על פי כתבי מרן האלקי האר"י זלה"ה

יוצא לאור מחדש

עם תוספת ביאורים והערות ע"י

מוסדות קאמרנא בארה"ק

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר מקאמרנא שליט"א

בעיה"ק ירושלים תובב"א

שנת ה'תש"פ לפ"ק

כל הזכויות שמורות
למוסדות קאמרנא בארה"ק
בעיה"ק ירושלים תובב"א

ניתן להשיג:

במוסדות קאמרנא

ארזי הבירה 48 י-ם

052-7643092

shoshana8448@012.net.il

מכתב קודש מב"ק מרן אדמו"ר מקאמרנא שליט"א

נתנאל סאפריין

בב"ק אדמו"ר הגה"ק רבי שלום זצוק"ל

מקאמרנא

פעיה"ק ירושלים תובב"א

ארזי הבירה 45/9 טל. 02-5823727

י"ב אדר תש"פ עיה"ק ירושלים תובב"א

לסדר ולא יהיה בהם נגף

היות ונתפשט בעוה"ר מגיפה בעולם, ע"י המזיק הנקרא בשם 'קורונה' שנשלח ע"י השי"ת. והיות שאומרים שהמזיק נראה כמו כתר, נראה שבא מחמת פגם במינות רח"ל, שפוגמים בכתר כמבואר בשער הכוונות (דרושי העמידה ד"ו) בכוונת ברכת ועל המינים עיי"ש נו"ל: עונש פגם המינות חמור מאד ומגיע עד הכתר שבה, ולכן הוצרכו אז לתקן ברכת למינים כדי לתקן גם את הכתר שבה, ולכן יש בראש ובראשונה להתחזק ולשוב בתשובה שלימה על אמונה שלימה בהשי"ת.

ונראה לי, דיש להמתיק המזיק הזה ע"י שמות האלו, כדרך שכתב רבינו הגדול דודי זקני רבי צבי הירש מזידיטשוב זיע"א בספרו עטרת צבי לצדיק פרשת ויצא (דף קנ"ג), בשם אור שבעת הימים רבינו הבעל שם טוב זיע"א. נו"ל: וכן קבלתי בשם הבעש"ט, והוא דבר ידוע ומפורסם בתפלה, וביחוד על החולים, וכל צרה שלא תבא על האדם, הוא בהזכיר שם החולה, ולעשות היחוד בשמו, להמתיק הדין האחוז באותיות שמו, ולעשות מן שם אלהים או אדני וכיוצא, אשר ח"ו הדינים יונקים מהם, לעשות הוי"ת אהיו"ת שמות הרחמים, והכל ע"י צרופי אותיות הידוע לבעלי העבודה, היודעים לרצות את קונם בלכס ובנפשם, כאשר שמענו וראינו מפעלות תמים דעים ב"ה וב"ש, ואין להאריך בזה למביני מדע, כי סוד גדול הוא זה, וראוי להעלימו בכתב.

ולכן יש לכווין באותיות 'קר' של שם המזיק קורונה, להמתיקו ע"י שם הוי"ה בחילוף א"ת ב"ש, שהוא שם מצפ"ן, הממתיק שם אלהים במילוי יודי"ן (שעה"כ דרושי תפלת השחר ד"א), שהוא בגי' ק"ר. וראה בסידור 'שער השמים' להשל"ה שכתב לכווין בכל בוקר בזמן המגיפה שם מצפ"ן. ושאר האותיות 'זונה' מקורונה, צריך לכווין להמתיקו ע"י שם פ"ג כזה יו"ד ה"י וא"ו ה"י עם הד' אותיות הפשוטות של שם הוי"ה, שהוא בגי' ונ"ה, שהוא המתקת הדינים בשרשם כידוע (וזה"ק ח"ב כז:).

והשי"ת יעזור שנזכה לרו"ח אלהים חיים' (ספר יצירה א ט) בחינת תיקון הכתר (פירוש הרמ"ק שם). ואלהים חיים הוא בחינת רחמים (שעה"כ דרושי הפסח ד"ב) והמתקת שם של המזיק בגימטריא רו"ח אלהים חיים (בגי' שם"ח כמנין הקטורת).

לכן התעוררנו להדפיס את הקונטרס 'אדם ישר' מגולות ותפילות לזמן המגיפה רח"ל ב"מ, לאא"ז רבינו הגאון הקדוש רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א, שהוציאו בימיו כשהיה מגיפה ב"מ, וראו בזה נפלאות כידוע.

הכו"ח לכבוד בני ישראל הקדושים

נתנאל סאפריין

בהגה"ק מוהר"ש זצוק"ל

מקאמרנא

שער ספר אדם ישר דפוס ראשון

ש ע ר

ס פ ר א ד מ י ש ר

שחברתי אני השפל יצהק יהודה יהיאל במדן אלקי האר"י סגולתו
ותפלות לזמן המגפה ר"ל ב"מ יצילנו השם ויהיה חיים על כל ישראל:

הובא לבית הדפוס ע"י האבדך המופלג כ"ש מ' אליעזר צבי סאפרין בן
הרב המחבר יז"י א טקמארנא

ל כ ו ב

לפיק

נאם יהוה צבאות

בשנת

הקדמת המחבר

אמר 'המר והנמהר' (חבקוק א ו), 'נבזה בעיניו נמאס ואת חסידי השם' לאמת 'יכבד' (תהלים טו ד). ראה אמת, ראיתי אנכי האביון ועני, 'נבזה וחדל אישים' (ישעיה נג ג), אילין מארי מתניתין, מארי דחכמתא עלאה, מארי דרזין, ומארי דיחודא, שעתא דחיקת להון, ביגונא בעניותא, בחבלים וצירין, 'ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל' (ישעיה נט טו), וחוצפא יסגא (סוטה פ"ט מט"ו) 'הולך וגדל' (שמואל-א ב כו). וחבלים ודוחקים דצדיקים שהם מועטים (ילקו"ש שמואל-א רמז פו), שהם מעט מזעיר רבה והולכת, מארי מדות טובות, מארי דרזין, מארי בשת וענוה, מארי יראה ואהבה, מארי חסד וחסידיים, ואנשי אמת, נמאסו ככלי מיאוס בעיני ערב רב, וחכמת סופרים תסרח (סוטה שם).

באתי לזרו בכח חזק כברזל, שקבלתי ונסמכתי בחיים של מרן רבינו יעקב יצחק מלובלין, ובכח מורי ורבי אור הגדול דודי רבינו צבי מזידיטשוב, ובכח צדיקים וחסידיים קדושי עליון, שנסמכתי מהם בכחם, 'ויאצל מן הרוח אשר' (במדבר יא כה) עליהם, ותנח על השפל והנבזה מדוכא הזה, ומזה האור והחיות, ושטעמתי מקודם אלף מיתות על כל השגה אמת שהשגתי, ברזין דאורייתא על פי דרך אמת, רזין נפלאין, וטעמי תרי"ג מצות, לזרוע באור החיים, לחסידיים ויראים וצדיקים, אשר לקחתי אותם מצרור החיים והאמת, בלב נשבר ונדכא, נבזה וחדל אישים, יזכני השם להוציא אור הגנוז לאור עולם, להחיות נפש חסידי ישראל ויראי השם.

ו'ראשית חכמה יראת השם' (תהלים קיא י), הקדמתי ספרי נצר חסד על מסכת אבות. וניטפול לו קונטרס אדם ישר, שבעונותי הרבים נתפשטו במדינות אלו הרבה מקרים מגפה, יצילנו השם שלא ישמע עוד בגבולנו.

וכל זה בא מפסולת המדות, ברורים רעים, ערב רב המטמאים את פיהם בלשון הרע, ובשנאת חנם, לבזות התורה, וחסידי השם ויראים, ומבקשי השם, ולבזות הצדיקים וחסידים, ולומדי תורה לשמה, ומטמאים עצמם בכל מדות רעות שבעולם.

על כן באתי להעתיק ממרן אלקי האר"י, הסגולות והתפלות שיעשו בעת המגפה הנ"ל ב"מ. והעיקר ליזהר במדות טובות, אהבת חברים וישראל, ולהיות כאין ממש.

תולע קטן רוחש יצחק יהודה יחיאל בן אבי מו"ר הגאון והצדיק מ' אלכסנדר זצוק"ל מקאמארנא

נבאר בו ענין המגפה^א וקמיע למגפה כפי מה שקבלתי. ענין המגפה היא לברר בירורי מלכים דמיתו, דע כי הלא כל הנשמות הם מצד המלכים ובבירור הבירורים כמבואר אצלינו^ב על כל ישראל בני מלכים הם^ג. וכאשר בתוך הבירורים יש פסולת שלא הוברר, וזהו סם המות הממית אדם במגפה, גם זה בא כאשר אין הד' שמות של הוי"ה מאירין, ומסתלקין הד' הויות, ונשארין הד' מלוין לבדן שהם מלוי ע"ב מ"ו, מלוי ס"ג ל"ז, ומלוי מ"ה י"ט, ומלוי ב"ן כ"ו, סך הכל קכ"ח, וד' כוללים הרי בגימ' נג"ף, ומזה באה הנגף. ולכן טוב לכוין תמיד בזמן המגפה בשם **נְגַף־י** ותנקדהו כפי תנועות האותיות שור"ק חיר"ק ציר"י, כי הוא שם נורא מאוד.

ביאורים והערות

- א.** עד ענין פטום הקטורת, הוא לשון שער היחודים ענף ד' פרק י"ג דף י"ח ט"א, עם כמה שינויים והוספות.
- ב.** בשער הכונות דרושי תפלת השחר דרוש ג' דף יג ט"ד, ועיין שם כל הענין באריכות.
- ג.** שבת דף קיא ע"א, סז ע"א, קכח ע"א, ב"מ קיג ע"ב. נמצא לפי דברי האר"י ז"ל הפירוש הוא כך, כל ישראל פירוש כל נשמות ישראל, בני מלכים הם ר"ל שהם מהבירורים מן הז' מלכים שהם חג"ת נהי"ם.
- ד.** כן כתב גם כן בשער הכונות דרוש ג' דדרושי תפילת השחר דף יד ט"א, ועיין שם בהגהות מוהר"ש ויטאל אות ד' וז"ל: אמר שמואל צ"ע כי הוא נקוד אותו בקבוץ (פי' שורק) ובאולי נוכל לאמר האמת בשורק (פי' מלאפום) כפי תנועות האותיות כי הנון הוא נו, והגימ"ל הוא ג' והפ' הוא פה. האמנם ניקד אותו בקבוץ כדי שלא תטעה לשום אחר הנון ו', ויהיה מספר השם ביותר ו' ע"כ, ועיין במשנת חסידים מסכת תקון המגפה פרק ב' אות ב' דף קה. ועיין בכסף הכפורים דף ד' וה'.

ויכוין שמספרו אליהו נדב אביהוא, שהם שורש מייך נוקבין ה' מובחר הטוב סם חיים של כל הברורין, וזכותם יגין עלינו מן נגף הרע. ויכוין בשם יהו"ה אלהים העולה נג"ף, לבטל נגף וברורין רעים סם המות, ויכוון בשם הדעת יהוה אלהים אלהים אלהים, עם שם יוד ה' וו ה'.

גם דע, כי הכתוב אומר (דברים כח, כא) 'ידבק ה' בך' וכו', כי הקליפות מן הברורין המכים את אדם במגפה, הם הולכים תמיד דבקים עמו, ומקיפים אותו מכל צדדיו שיעור כמה אמות. ואפילו באותה שכונה, שיושב שם אדם המוכה, או איזה כלי ומלבוש ממנו, וכל ההולך ומתדבק שם מתדבק בהאי סטרא אחרא ויכול לנזוק, וזהו סוד הפסוק ידבק ה' וכו', משא"כ בשאר חלאות ו שאינו דבוק שם, אך במגפה שהוא סוד בירורים הוא תמיד דבוקה בו בשכונתו ובמלבושו.

ביאורים והערות

ה. פי' כי גופות הצדיקים הם כל כך מזוככים, עד שהם ראויין בערך נשמות של בני אדם אחרים, כי זהו מעלת הצדיקים לזכך גופם ולעשותן צורה, וזהו הטעם שאין מיתה נזכר בצדיקים, וראיה לדבר מאליהו הנביא זכור לטוב שעלה בשמים בגוף ונפש כמ"ש בע"ח שער מ"ן ומ"ד סוף דרוש א' ח"ב דף ס"ז ט"א. ועיין מ"ש בשער הגלגולים הקדמה ל"א דף ל"א ע"ב שנפש אליהו היתה מבחי' נדב ואביהוא. ובפע"ח שער הקריאת שמע פ"ח דף מ"א כתב כי אליהו יש בו סוד נדב ואביהוא, והם סוד המ"ן של המלכות, לכן אליהו העלה מ"ן ונענה בתפילת המנחה, ועיין באור נר דף ב'.
ו. וזהו הטעם שבשאר החולאים והמכות שבפ' כי תבא לא כתב בהו 'ידבק', כמו בענין הדבר והמגפה, כמ"ש בשער הכונות שם דף יג ט"ד.

ספר אדם ישר

ה

גם טוב לכוין בפיטום הקטורת בבוקר ובמנחה, בכוונה שביארנו בסדר התפלה.

וטוב לקום בחצות לילה אחר שתאמר סדר התיקון^ז שידעת, תאמר אח"כ פסוק (שמות ל, לד) ויאמר ה' אל משה וכו', ותאמר אותו ג' פעמים ביושר וגם למפרע, ואח"כ גם האותיות למפרע וכל הנקודים מנקודת נטף ושחלת חלבנה ולבונה וכו',^ח וכשישלמו יחזור כזה.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נְטָף וְשַׁחֲלַת

וְחֶלְבָנָה סַמִּים וּלְבִנָּה וַזָּבָה בַד בְּבַד יְהִיָּה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נְטָף וְשַׁחֲלַת

וְחֶלְבָנָה סַמִּים וּלְבִנָּה וַזָּבָה בַד בְּבַד יְהִיָּה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נְטָף וְשַׁחֲלַת

וְחֶלְבָנָה סַמִּים וּלְבִנָּה וַזָּבָה בַד בְּבַד יְהִיָּה:

ואח"כ ג' פעמים למפרע

יְהִיָּה בְּבַד בַד וַזָּבָה וּלְבִנָּה סַמִּים וְשַׁחֲלַת נְטָף

סַמִּים לְךָ קַח מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר:

ביאורים והערות

ז. ר"ל סדר תיקון חצות.

ח. אינו מפורש כ"כ, ועיי"ש בשער היחודים שם הוא מפרש יותר וז"ל: וינקד כל האותיות בניקוד ארבע תיבות נטף ושחלת וחלבנה ולבונה, וכשגמר הנקודות יחזור מראשם פעם אחרת וכה יעשה עד גמרו לנקד כל האותיות הפסוק הזה בנקודות אלו, ואח"כ יכוין בשם נגף בניקוד הנ"ל, וטוב מאד אם יאמרוהו כל הנ"ל עשרה אנשים ביחד והמה יראי ה'.

יְהִיָּה בְּכַד בְּכַד זָכָה וּלְבַנָּה סְמִים וְחֻלְבָּנָה וְשַׁחֲלָת נְטָף
 סְמִים לְךָ קַח מִשָּׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר:
 יְהִיָּה בְּכַד בְּכַד זָכָה וּלְבַנָּה סְמִים וְחֻלְבָּנָה וְשַׁחֲלָת נְטָף
 סְמִים לְךָ קַח מִשָּׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר:

ואח"כ אותיות למפרע בנקודות אלו כזה:

הָיְהוּי דְבָב דְּבַ הַכּוּ הַנְּבָלוּ מוֹיִמָּם
 הַנְּבָלְחוּ תִלְחָשׁוּ פּוֹטְנִן מִיָּמָם כָּל
 חוֹק הַשָּׁם לָאוּ הוֹהִי רְמֵאוֹיו:

ענין פטום הקטרת.^ט כבר נתבאר לעיל, כי על ידי פיטום הקטורת נתעלה יו"ד ספירות דקדושה שבתוך הקליפות. והנה ענין י"א סמנים אלו, עניינם הוא, כי הנה יש יו"ד קליפות דוגמת יו"ד דקדושה. והנה יש יו"ד ספירות דקליפה, ועוד כח אחד של קדושה המחייה אותם. וכשאנו מסלקין אותו הנקודה המחייה אותם, אז היו"ד ספירות דקליפה נשארים מתים, ואין להם חיות. וזהו הטעם שהקטורת מבטל מותנא, פי' הוא ממית את מלאך המות, ואין בו חיות, ואין בו כח להמית. ולכן אנו אומרים אותו קודם כל תפלה בשחרית ובמנחה, אך בערבית שהוא לילה אין בנו כח, לכן בזמן המגפה ח"ו נוהגין לומר וטוב הוא.

❦ ביאורים והערות ❦

ט. מכאן עד וזהו יהיה, הוא לשון פע"ח שער עולם העשיה ריש פ"ד דף כט ט"א, עם כמה שינויים.

י. בפע"ח שער התפלה פ"ה דף ו' ט"ד.

ומורי זלה"ה היה נוהג י"א בזמן המגפה לאומרו אחר חצות לילה, כי אז נכנעת ממשלתן, ובפרט אם יאמרו יו"ד אנשים ביחד ויהיו יראי ד'. ולפי שכוונתינו להעלות העולמות, ולכן בכל תפלה אנו אומרים אותו קודם, כדי שלא יעלו עם העולמות. וכן אחר תפלת שחרית, אנו אומרים הקטורת, כדי שלא יינקו מן השפע היורד, עד כאן.

ואלו י"א סמני הקטורת, הם יו"ד ניצוצות הקדושה של אור פנימי המחייה את הקליפות. ויש ניצוץ אחד שהוא אור מקיף. ונודע כי אור מקיף, כיון שהוא מקיף מבחוץ, אינו נחלק ליו"ד, ונקרא אחד, וא"כ זה המקיף עם יו"ד אור פנימי, הם י"א סמני הקטורת.

ונבאר שמותם בפסוק, כי הנה קח לך סמים מיעוט 'סמים' שנים כמאמר רז"ל (כריתות ו.) והם 'תפארת ונצח'. **נטף** ו**שחלת** ו**חלבנה** הם 'הוד יסוד מלכות', הרי ה' תחתונות כסדרן, ולפי שהניצוץ האחרון שהוא מלכות, הוא קדושה מועטת מאוד, והקליפה גוברת שם, ולכן החלבנה ריחה רע אע"פ שהוא מכלל סמני של קדושה.

אח"כ **סמים**, הם ה' עליונות, כמאמר רז"ל שסמים הם סמים אחרים, כמספר ה' ראשונים, והם 'כתר חכמה בינה חסד

גבורה'. ולבונה זכה, הוא אור מקיף, כי הפנימי בהכרח הוא מוגבל, ונתון תוך הקליפה ואינו זך, אמנם המקיף הוא זך.

ולכן תראה כי עיקר הקטורת הנעשים ע"י מכשפים^{יב} או החלבנה שהוא כנגד המלכות הקרובה אליהם יותר מן הכל, או הלבונה זכה שהיא עליונה שבכולן שהוא אור מקיף, וזה הוא הקטורת היותר מעולה שיש בכל הקטורת שלהם, הוא לבנה זכה. ותכויין שכל י"א סמני הקטורת, הוא אל הענין הזה שביארנו.

ואומר 'בד בבר יהיה', זה תבין ממה שהודעתך בענין לבישת 'שק'^{יג} כי הוא בא"ת ב"ש 'בד', והוא הענין 'ולבש הכהן מדו בד'. והענין כי ה'שק' הם קליפות המתלבנים משחור ללבן, שהוא 'בד' שהוא הפשתים, כנודע בסוד השעטנ"ז, כי גם הוא מחלקו של קין מצד סטרא אחרא.

והנה אלו הסמים היו המוחין אל הסטרא אחרא, ועתה נכנסין במוחין דקדושה. וזהו יהיה פירושו י"ה י"ה, כי כבר הודעתך כי תרין מוחין דנוקבא^{יד} הם ב' שמות י"ה י"ה, וזהו יהיה'.

ביאורים והערות

יב. פי' שכל המכשפים והמקטירים של הקליפות העליונות, עיקר וראש הקטורותיהם הם החלבנה והלבונה, החלבנה שהוא כנגד המלכות הקרובה אליהם יותר מן הכל. והלבונה חביבה להם יותר מכל שאר הקטרת כדי ליהנות מאור המקיף, ועיין בשער הכונות שם דף יג ט"ג.

יג. בספר הליקוטים פ' אחרי על הפסוק כתנת בד קדש דף מז ט"ג, ויותר מבואר בשער רוח הקודש דף ח' ע"א ובדפוס ישן עם יוס"ד הוא בדף ז' ט"ב.

יד. בפע"ח שער הפורים פ"ה דף קי ט"ב.

ויבויין להזכיר זכיות שבע רועים^{טו}, 'סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה', מספרו 'אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד'. וסוד 'בד בבד', הם זכות אמהות 'שרה רבקה רחל לאה' כמבואר במדרש. וסוד 'יהיה' יוד' ה' יוד' ה'ה, שם שורש יחוד הכתפין כנודע, והם אלף^{טז} להעלות אלף יומין דגלותא אל הקדושה.

ולבן יזהר בזמן המגפה ב"מ, שלא לחשוב שום מחשבה רעה, אלא לב שמח ומחשבות קדושות בשמחה רבה, ויסיר מאתו יראת רעות ומרה שחורה, כי המלכות דעשיה^{יז} שהוא בעמקי הקליפות^{יח} כי בחינה זו היא מה שאנו אומרים 'שכינה בגלות', היא בבחינות 'אחור' בבחינות דלי"ת, כי זמנין היא ה' וזמנין דלי"ת.

וכן מורה על זה שם 'יהודה', כי יה"ו הם חסד גבורה תפארת שלו, והיא רגל דלי"ת, ועל שם רגל דלי"ת נקרא יו"ד, שהיא נקודה תחת היסוד. וכשהיא עולה אחורי נצח הוד יסוד, אז היא נקרא ה'. ולפי שהם ב' בחינות, לכן באו בשתיים, הד' הוא עיקרי, ואח"כ בתוספת באה הו', ונעשתה ה'.

ביאורים והערות

- טו.** עיין בשיר השירים רבה פרשה ג' אות ה'.
- טז.** כי כל כתף בגימטריא חמש מאות, ושתיים ביחד הם אלף, גם כי הה' חסדים הם בסוד מאות הרי הם חמש מאות, וכמו כן הה' גבורות הרי הם אלף. עיין בזוה"ק פ' וארא דף כז ע"ב ובשער מאמרי רשב"י שם דף יז ובזוהר הרקיע שם דף נט ובע"ח שער השמות סוף פ"ו דף ק'.
- יז.** מכאן עד וזה סמיכת גאולה לתפלה, הוא לשון זוהר הרקיע דף קו עם כמה שינויים.
- יח.** עיין בע"ח שער דרושי אבי"ע בשער השני סוף פ"א ח"ב דף צד.

אח"כ כשנפלה למטה בעשיה, נפלה אחור של בחינה זו הד', והוא המחיה את הקליפות. וזהו היראה דמלכות דעשיה, שהירא ממנה עובד ע"ז, משום שהיא בלועה ומעורבת בהם. ואין זו יכולה לצאת מתוכם לגמרי, עד שיבא הזמן שכתוב (ישעיה כה, ח) 'בלע המות לנצח', שאז יסולק זה החיות מתוכם מכל וכל, וישארו כולם מתים בטלין ומבוטלין.

אבל השתא אין לנו יכולת להעלותה, אלא לפי שעה בשעת התפלה, אז אנו מסלקין אותה מעט, והם נשארים מתים בשעה ההוא.

והנה צריך לדעת סדר עליות תפלת שחרית בכל יום ע"י תפילתנו. והנה במעשה הקטורת שאנו אומרים שחרית קודם הקרבנות, דע כי סמני הקטרת י"א, הם יו"ד ספירות דעשיה. והנה יש יו"ד ספירות דקליפה, ועוד כח אחד של הקדושה המחיה אותם, והם י"א.

וע"י אלו הי"א סמני הקטורת, שהם היו"ד ספירות עם כח הנקודה העליונה של הקליפה, שהיא ג"כ קדושה ומחיה את הקליפות שהם י"א, אז נדחין הקליפות, ואנו מסלקין אותה נקודה שהיא מחיה אותם, וא"כ אנו ממיתים את היו"ד קליפות, כי כיון שהקדושה והחיות שבהם מסתלק, נשארו הם מתים.

ואז הד' מתחבר בה' אלו הם אותיות יהו"ד, וד' היא בחינה שבתוך הקליפה כדאמרן, וכשעולה נעשה ה', וה' נתחבר

ספר אדם ישר

יא

בוי"ו, ווא"ו נתחבר בה', וה' נתחבר ביו"ד. כל זה בעולם העשיה בבחינה שבו זו בזו. וכן ששם הויה הוא שלם, מאחר יט שהוא העשיה עדיין הקליפה מעורב בהדה.

וזהו כ שאמר הסבא, בגין דכד אתקרי ואידכר שהוא שם הויה, הא נפיק סטרא אחרא בהדה, מאחר שהוא עדיין בעולם העשיה. ואפילו שאח"כ אנחנו מעלים עולם עשיה בעולם היצירה, ג"כ שם הקליפות מעורבת מחצה על מחצה, וגם אפילו אח"כ שמעלים העשיה ביצירה, ויצירה בבריאה, ובריאה באצילות, ואצילות עצמו כולו מסתלק באין סוף. והנה כשעולה הד' מתוך הקליפות אפילו שנתחברה בה', וה' בוא"ו, ווא"ו בה', וה' ביו"ד, הכל הוא בעולם העשיה.

וידוע כי עולם העשיה מקום מדור הקליפות, ולכן מצינו אותה ביוצר בעולם היצירה, ובבריאה ג"כ שם הם הקליפות דבוקים, ורובם קדושה ומעט קליפה, אבל בשעת תפלת העמידה שאנחנו מעלים עולם הבריאה אל עולם האצילות, שאנחנו מכוונים במלת ברוך שהם כ"ו ע"ב ק"ל, כי כל זה גימטריא 'ברוך', וצריך להמשיך כל האורות הנ"ל מן היסוד דאבא אל היסוד דזעיר אנפין,

ביאורים והערות

יט. כי התחלת הכלים הם מעולם הנקודים שהם עשר ספירות דאצילות, ובעולם העשיה נגמר מלאכת הכלים והוא תכלית החומרים שהוא קצה האחרון, ולכן נתגלו שם בחינת הקליפות לגמרי, ונקרא עולם הקליפות עם היות בתוכה עשר ספירות דעשיה דקדושה, כמ"ש בע"ח סוף שער דרושי אבי"ע ח"ב דף צד ט"א.
כ. בזוה"ק פ' משפטים דף קד ע"א.

כמו שכתוב כ^א בכוונת תהלות לאל עליון ברוך הוא, אז היסוד דזעיר אנפין כ^ב נקרא ברוך, שהוא הקצה האחרון מן הוי"ו קצוות הגוף, הנרמז בכריעה הראשונה ו' לגבי ה', ומן היסוד שהוא סיום הוא"ו זו משם יורד אל ה', ואז נעשית המלכות גם היא ברוך, ונקראת ברוך, על שם שמקבלת שפע במספר ברוך כ"ו ע"ב ק"ל, וזה סמיכת גאולה לתפלה.

תא חזי כ^ג מה בין צלותא לעובדא דקטורת, צלותא אתקיננו לה באתר דקרבנין וכו', ואע"פ כ^ד שהקרבנות הם בעולם העשייה עד 'ברוך שאמר', עם כל זה גם בשאר העולמות יש בחינות קרבנות, וזהו **אשה ריח ניחוח לה'**, **אשה בעשיה, ריח ביצירה, ניחוח בבריאה, לה'** באצילות. ואמר וכל אינון קרבנין לאו אינון חשיבין כקטורת, שהרי לא הועיל מלעצור המגפה אלא קטורת לבד.

ואמר ותו מה בין האי להאי, בא ליתן טעם, מה בין תפלה לקטורת, שהתפלה תיקון להעלות העולמות, וזהו שאמר

ביאורים והערות

כא. בפע"ח שער הק"ש פרק כט דף נ' ט"א, עיי"ש מ"ש כי להעלות את המלכות מלמטה צריך להוריד הארות היסוד דאבא ביסוד ז"א, והיסוד ז"א הוא המעלה את המלכות מבריאה לאצילות.

כב. כמ"ש בתיקוני זוהר תיקון יח דף לד ע"ב, ועיין בזוה"ק פ' פקודי דף רסא ע"א, ועיין בספר פרדס להרמ"ק שער כג פ"ב ח"ב דף י' ט"ב.

כג. בזוה"ק פ' ויקהל דף ריט ע"א.

כד. מכאן עד סוף הענין הוא לשון זהר הרקיע סוף פ' ויקהל דף קד ט"ב, ועיין בשער הכונות דרושי תפלת השחר דרוש ג' דף יג ט"ג.

איהי תיקונא לאתתקנא, אבל קטורת עביד יתיר, שמעלה העולמות ג"כ, ועביד יתיר מתיקון. וקשיר קשרין, פירוש כי המלכות בעשיה בעמקי הקליפות והיא בגלות בחינות ד', דזמנין ה' וזמנין ד'.

ועל זה מורה שם יהודה, יה"ו חג"ת שלה, ור' בבחי' כשהיא אחור באחור, שיש אחיזה להחיצונים, ואז מראה עצמה דלה שלא ליתן. וכשהיא פנים בפנים שוה אליו, מגעת עד הכתר שלו, ואז היא צורת ה' שהיא י' ספירות כמוהו, ולפי שעיקרה מאחורי זעיר אנפין. ואח"כ נוסף לה ה' שהיא חזרת פנים בפנים, לכן קדם הד' לאות ואו באות ה', וכן במלת יהוד"ה קודם הד' אל הה', וזאת בחינות הד' נופלת בקליפות ומחיה אותם.

וזהו היראה דמלכות דעשיה הנזכר לעיל דף ט"ו^כ שהירא ממנה עובד ע"ז, ואין הבחינה זו יכולה לצאת מבין הקליפות^כ, עד שיבא זמן הכתוב (ישעיה כה, ח) 'ובלע המות לנצח', שאז מסתלק זה החיות מתוכם וישארו בטלים ומתים, אבל עתה אין אנו יכולים להעלותה, אלא לפי שעה בעת התפלה.

ביאורים והערות

כה. ר"ל הנזכר בספר זהר הרקיע לעיל על הזוה"ק ויקהל דף ריו ע"א.
כו. כי המלכות דעשיה אף שהוא מן הקדושה, אין לו לאדם לירא ממנה מפני שהיא בלועה בעמקי הקליפות דעשיה ושם הרע מרובה, ואם ירא מאותו המלכות ירא מהקליפות ח"ו וזהו היא המלכות שאנו אומרים שכינה בגלות ח"ו, ואין לירא אלא ממלכות דיצירה ולמעלה. עי"ש בזהר הרקיע דף קפט ט"ד על הזוה"ק ויקהל דף ריו ע"א.

והנה, בחינה זו שנפלה, לא נפלה מי"ה של שם אלא מו"ה של השם, ולכן הם י"א סממני הקטורת כמנין ו"ה הנזכר, ולכן היה במשכן [י"א] יריעות עזים, שהם רומזים לקליפות, שהם חיצוניות, כמו היריעות החיצונים. והיו ה' במחברת הא', וו' במחברת הב'. והם כנגד ו"ה. ולא היו בכל אחד ה' וחצי. וכן ארכן למ"ד ורחבן דל"ת הרי ד"ל, כנגד בחינות הד' המחייה אותם. אבל היריעות הפנימיות היו ה' בכל מחברת כנגד מילוי הה', ארכן כ"ח ורחבן ד' הרי ל"ב, רמז לל"ב רוחא דלגאון.

והנה, כל זמן שאין בחינה זו עולה למעלה, נראה פירוד בקדושה ח"ו, וע"י הקטורת עולה. וזהו שאמר וקשיר קשרין, ואמר בלשון רבים, משום שכשנפלה המלכות נפלה כל בחינות המלכיות שבנוקבא^{כז}, שהרי כל מדה ומדה שבה היא כלולה מי', ואף מלכות שבכתר שלה נפלה, וכשעולה כולן עולין, והיא משתלמת עד הכתר. וזהו שאמר וקשיר קשרין ועביד נהירו יתיר מכולא וכו', לעשות להעביר הזוהמא מבחינה הזאת.

ואמר, כולא איתנהיר ואתתקן, פי' כי הנה נודע, שכל הקדושה שרשה למעלה באין סוף, והטומאה שרשה למטה. ובהתבטל הטומאה ממלכות זו שבתוך הקליפות, כל השרשים שלה למעלה נטהרו.

ביאורים והערות

כז. ר"ל כל בחי' המלכיות שבעשר ספירות שבמלכות דהיינו מלכות שבמלכות, וכן מלכות שביסוד שבמלכות, וכן מלכות שבהוד שבמלכות וכו' וכו' עד מלכות שבכתר שבמלכות.

ולכן אחר מעשה הקטורת אנו אומרים 'הודו' וכו', כי אחר שאמר הקטורת ונתבטל שורש הקליפות, אז אנו מודיעים 'בעמים' שהם עמקי הקליפות 'עלילותיו' (ישעיה יב, ד) לבטלם ג"כ, וזהו שאומרים (תהלים צו, ה) 'כי כל אלהי העמים אלילים'. ולכן נאמר למשה 'קח לך', כלומר להנאתך שהוא בעלה דמטרוניתא. ואמר וקשיר קשרין נהיר נהירו אעבר זוהמא, פי' כמו שכתבנו שהיא בחינות ד' מן הה', ועל ידי זה מתחבר וא"ו בה'. וכל זה בעשיה בבחינה שבו, וכן עשיה ביצירה, וכן מעולם לעולם עד אין סוף: [ויאמר]

וְעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֶקַח מְעֵשֶׂה רוֹקַח מְמַלֵּחַ מְהוֹר
 קֹדֶשׁ: וְשַׁחֲקֶתָ מִמֶּנָּה הָדָק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה
 לְפָנַי הָעֵדֶת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲוַעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ
 קֹדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם:
 וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר
 בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנִּרְתָּה יִקְטִירָנָה: וּבְהִעָלַת
 אֶהְרֹן אֶת הַנִּרְתָּה בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד
 לְפָנַי יִהְיֶה לְדֹרֹתֵיכֶם:

ויכוין כ"ח אח"כ בשם ביה"ש היוצא מר"ת מעלי שומרי החומות (שה"ש ה, ז), נקוד כמו שהוא נקוד בפסוק, ומספרו רבוע

ביאורים והערות

כח. מכאן עד לסלק המות מכל חולה, הוא לשון שער היחודים ענף ד' פרק י"ג דף י"ח טור א' ב', עם כמה שינויים.

נמשך דעת עליון דעת דמשה, סוד אלף אלופו של עולם, אשכון את דכא, ונעשה ואמת, בסוד משה עבד יהוה שמספרו ואמת ונעשה ממות ואמת, ונהפכו כל זי"ן מדות ממות לחיים עלינו ועל כל ישראל סם חיים, אין ממש, ושמחה בלב טוב, ונעשה מנג"ף גפ"ן.

וגם צריך ליזהר, לומר מאה ברכות שתיקן דוד המלך לבטל המגפה, ולומר כל ברכה בכוונה ובשמחה ובלב טוב. ויכוין להעלות הברורים מארור לברוך, ממות לחיים, ונשארו הקליפות מתים, ואין בהם כח להרע.

והסימן, בזמן המגפה, מלת ברוך כבוד על המבטא, כי ברוך הוא חיים ממש. ויתפלל ויברך להשם בשמחה ובלב טוב, ויכוין יוד' ה' ואו' ה' וד' יא'וי, ושם אדני מאה אדנים, יכוין שם יוי יג'לי, ובזה מעלה הנצוצין שבקליפה, בסוד ממות לחיים.

ואח"כ יאמר

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְשֻׁבוֹ
 וַיִּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסֶח:
 וְלָקַחְתֶּם אֲגִידַת אֵזוֹב וּמְבִלְתֵּם בָּדָם אֲשֶׁר בַּסֶּף
 וְהִנְעִיתֶם אֶל הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל שְׁתֵי הַמְּזוּזוֹת מִן הַדָּם אֲשֶׁר
 בַּסֶּף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֹּקֶר:

❦ ביאורים והערות ❦

ל. כ"כ בשער היחודים שם דף יח ט"ב וכ"ה במשנת חסידים שם פ"ב אות יג דף ק"ה.

וְעָבַר יְהוָה לְנֶגְףָא אֶת מְצָרִים וְרָאָה אֶת הַדָּם עַל
הַמִּשְׁקֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וּפָסַח יְהוָה עַל הַפֶּתַח וְלֹא
יָתַן הַמִּשְׁחִית לָבֹא אֶל פְּתִיכֶם לְנֶגְףָא: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת
הַדְּבָר הַזֶּה לְחֹק לְךָ וּלְבְנֵיךָ עַד עוֹלָם: וְהָיָה כִּי תִבְאוּ
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָתַן יְהוָה לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת: וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה
הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם: וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח הוּא לַיהוָה
אֲשֶׁר פָּסַח עַל פְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת
מְצָרִים וְאֶת פְּתִינֵנו הִצִּיל וַיִּקַּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ:

גם לא יאמר

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן קַח אֶת הַמַּחֲתָה וְתֵן עָלֶיהָ
אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מִתְּרָה
אֶל הָעֵדָה וּכְפַר עֲלֵיהֶם כִּי יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה
וְחִל הַנֶּגֶף: וַיִּקַּח אֶהְרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיֵּרֶץ אֶל תּוֹךְ
הַקָּהָל וְהִנֵּה חִל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיָּתַן אֶת הַקְּטֹרֶת וַיִּכְפַּר
עַל הָעָם: וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר
הַמִּגֶּפֶת: וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמִּגֶּפֶת אַרְבַּעַת עָשָׂר אֶלֶף

וּשְׁבַע מֵאוֹת מְלֶבֶד הַמִּתִּים עַל דְּבַר קִרְחָ: וַיֵּשֶׁב אֶהְרֹן
 אֶל מִשָּׁה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמִּנְפָּה נִעְצְרָה:

גם תאמר פסוק

וַיַּעֲמֵד פִּינָחָם וַיַּפְלִל וַתַּעֲצֵר הַמִּנְפָּה:

ויכוין לב בציור זה:

וִי	פָה	וּו	וְהָה
יָה	יּו	יָה	תִּיבּו
עֹו	נָה	פִי	עֵהג
מָה	זִזי	כָה	צוּפ
דִי	סָה	כּו	רָהָה

ביאורים והערות

לב. ציור זה הוא היוצא מפסוק ויעמד פינחס ויפלל וגו', ובכל תיבה מצורף שם הוי"ה. וצ"ע למה כתב שיכוין בציור זה, כי בשער היחודים לא כתב שיכוין אלא לכותבו בתורת קמיע, וכן הוא במשנת חסידים שם פ"א אות ב'.

פסוק רביעי הוא אותיות י"ה. וראשי תיבות של פסוקים אחרונים י"א, שהוא מספר אהיה. וסופי תיבות בויך כמספר קול, הרי כל השמות מספר קו"ל י"ה אהיה אדני. וראשי תיבות כל השבעה פסוקים יחד הם אל"י יי"א"י שמספרו שם ע"ב.

וכל אותיות המזמור הם רי"ו, כנגד רי"ו דשם ע"ב. וע"ב ורי"ו מספרם רפ"ח ניצוצות, שירדו במאנין תבירין, שמהם באים הקליפות והעונש. ולפיכך יכוין בארבע ע"ב הידועים שמספרם רפ"ח לתקן אותם, ועוד יכוין כי קו"ל י"ה אהיה אדני עם הכולל מספרם רח"ל:

ואחר כך יאמר זה הפסוק:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲנִי־הֵם אִם כֵּן אֶפְוֵא זֹאת עֲשׂוּ
קָחוּ מִזְמֶרֶת הָאָרֶץ בְּכֻלֵּיכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ
מִנְחָה מְעַט צָרִי וּמְעַט דְּבַשׁ נְכֹאת וְלֹט בְּטַנִּים וְשִׁקְדִים:

ולכוין לג בשם היוצא מזה צדנלבש^{לד}, והנה תכוין באותיות הקודמות שהם פגמכאר, ואח"כ באותיות המאוחרות קהסבגת. גם תכוין בשם קדוש רוטא היוצא מפסוק, ר' דצרי, ו' דו'מעט דבש, ט' דלוט', א' של נכא'ת. גם תכוין בשם זעורירו", נ' היוצא מאם כן', ע' מזאת ע'שו, ו' דוקחו', ר'

ביאורים והערות

לג. מכאן עד נ' של מנחה הוא לשון שער היחודים שם דף יח ט"ג עם כמה שינויים, ועיין במשנת חסידים שם פ"ג.

לד. ר"ת צרי ד'בש נ'כאת ל'וט ב'טנים ש'קדים.

מזמר'ת, יי של בכלי'כס, ר' דהאר'ץ, ו' דוהו'רידו, נ' של מנ'חה.
גם תכוין בשם קר"ע ש"ט"ן, לה ק' יוצא מק'חו, ר' מזמר'ת הארץ,
ע' דמע'ט, ש' מדבש', ט' דלומ', נ' דבטנ'ים.

והנה יכוין מאוד באמירות פסוק זה, כי יש בו סודות נוראות. כי
ענין המנחה ששלח יעקב ליוסף למצרים, כי כבר הבין
שהוא יוסף הוא עצמו מנחה חדשה ליהוה, הניקרב בשבועות אחר
ימי הפסח, וזי"ן שבועות עומר לברר זי"ן אדם מלכין קדמאין
דמיתו להחיותם, אשר זה היה עיקר יציאת מצרים לברר הון עתק
רכוש גדול קריין דאדם הראשון.

ושורש המגפה, בא מחטא קרי לבטלה, והשומר בריתו ינצל
מזה, על כן מאוד לעשות תשובה ותקונים על זה
בשמחה, שמירות שבת קודש, ולהרבות צדקה והכנסת כלה
וגמילות חסד. כי כל מלכין קדמאין היו מפגם זה שיצאו בלתי
תיקון כנודע. והפוגם בריתו, מחדש שבירות הכלים, וגורם מיתה
ומגפה, על כן להרבות במצות הנזכרין בשמחה רבה ובלב טוב
ובמסירות נפש.

ובהכרח כשנתברר ברורי נצוצין, אינם נגמרים להתברר עד
שיהיה בגמר הבירור מגפה כמו שהיה במצרים, אלא
שהפכו הקב"ה ברוב רחמי' על המצרים לנגף את מצרים, להמית
הקליפות והרע, כשנסתלק מהם השפע מתים ברעב. וכן להיפך, כי

יהיב רחמנא שובע לחיים יהיב (תענית ח:). ועיקר להמשיך שבֵּע על הקדושה וברכה ושפע, ואז מתים הקליפות והרע.

ואחר ימי הפסח והעומר בגמור הבירור, שלא יהיה מגפה חלילה, ואנחנו מקריבין מנחה חדשה ליהוה, זי"ן פעמים חיים במספר השוה, שעולין זי"ן מלכים דמיתו, ממות לזי"ן פעמים חיים. והוא עצמו מנחה ששלח יעקב ליוסף שם נורא **צֶדְנָלָבֵשׁ**, ממונה לשמור מן המגפה, שהוא [ראשי תיבות] **צרי דבש נבאת לט בטנים שקדים**. השם **צֶדְנָלָבֵשׁ** כמספר מנחה חדשה ליהוה הניקרב בשבועות בגמר הבירור, לשמור אותנו מן המגפה להמשיך זי"ן פעמים חיים במספר השוה, והיה בא לחם חמץ מספר רי"ו הנודע, לשרוף החמץ ולהכניעו שלא יגרום מיתה, כי הוא מסיטרא דמותא. ובהקרבו על המזבח באכילות כהנים עם הכבשים, נימתק ועולה עד שורש הבירור הטוב דעת עליון דעתיקא, ונהפך ממות לחיים.

והש"י ברוב רחמיו, אחר הבירור של מצרים וימי העומר, נתן להם התורה של עץ החיים. ויצאו נשמתם בקבלת התורה, והתורה החיה אותם, ^{לו} וכשאמרו 'קרב את ושמע' ובאו וירדו לסיטרא דנוקבא, לא נשמרו מן המגפה בסוף, שנאמר (שמות לב, לה) 'ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל'. ולכן יזהר מאוד לדבק נפשו בעת המגפה בסודות התורה בזוהר ובתקונים ובגמרא, שהוא עץ החיים ממש חיים על כל ישראל.

ואתה תכוין על סוד צרי דבש נכאת לט במנים שקדים,
 שמספרם במספר השוה עם שם אנקתם פסתם
 פספסים דיונסיים שם היוצא מברכת כהנים ל', הממשיך שובע
 ושפע קודש וברכה אף בגלות מן השכינה והקדושה אל ישראל עם
 הקודש, וכי יהיב רחמנא שובעא לחיים קיהיב.

וכל זה שלח יעקב אל יוסף, להצילו מן הברורים רעים, להמשיך
 עליו השכינה ע"י שם צדנלב"ש שמספרו שכינה יהוה
 אדני, והוא המושכת זי"ן פעם חיים על בני ישראל, ולכן בכל זמן
 המגפה בר מינן, אל יליזו מעיניך שם צדנלב"ש המושך חיים.

ואתה כוין לבך אל השמות היוצאין מפסוק זה של ישראל
 אביהם וכו' שם צדנלב"ש, וחלופו קהסמג"ת
 פגמכאר רוטא נעורירון, וכו' שהם עולים במספר השוה
 כי תשא את ראש בני ישראל. ולכן נאמר ולא יהיה בהם
 נגף, כי שמות אלו מבריחין מזיקין קליפות והורג אותם, וכן בכל
 יום נבררין ברורין חדשים.

וכדי שלא יוזק במגפה, אנו קורין בכל יום שני פעמים שמע
 ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד, מספר השוה של

ביאורים והערות

לז. אנקת"ם יוצא מתיבת יברכך על זה האופן, י' הוא א' באי"ק בכ"ר, ב' הוא ט' באח"ס
 בט"ע, ותחת ט' נ' באתב"ש, ר' הוא ק' באבג"ד, כ' הוא ת' באלב"ם, ק' הוא ת'
 באלב"ם, ותחת ת' מ' באי"ק. וכן עד"ז פסת"ם יוצא מהשם הוי"ה, ופספסי"ם יוצא
 מתיבת וישמרך, די"ו יוצא מתיבת יאר, נסי"ם יוצא משם הוי"ה, כמ"ש בפירוט בספר
 פרדס להרמ"ק שער פרטי השמות פרק י"ד דף ק"ג טור ב' ג'.

ספר אדם ישר

כה

שמות צד־נִלְבֵּשׁ קְהַסְמוֹת פְּגַמְכָּאָר רוּטָא זְעוּרִירוֹן,
המבדיל ומפריש מזיקין וממית אותם כנודע מגמרא (ברכות ה.).
וממרן האר"י (פע"ח שער קשעה"מ פ"ה). וחז"ל תיקנו לומר שני
פעמים שמע בבוקר ושני פעמים שמע בערב, להבריח המזיקין
בבוקר ובערב, ולהמית אותם שלא יזיקו, וכל זה מתוקף הגלות
תיקנו שיהיו נשלמים השמות בבוקר ובערב, להמשיך חיים עלינו
ועל כל ישראל אמן.

ובעת בעקבות משיחא סוף הבירור, מתגבר המגפה בר מינן, על
כן יזהר להיות בשמחה ובלב שמח במדות טובות ואהבת
ריעים ואהבת ישראל, 'סעדני ואושעה' (תהלים קיט, קיז) בסעודת
מצוה של ריעים, לדבר דברי תורה ויראה ובדביקות התורה, או אל
חכם וצדיק. וימשיך חיים על עצמו ועל ישראל בקריאות 'שמע
ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד'. ובזה יתהפך המגפה להמית
הקליפות והרע, וחיים על ישראל אמן.

ויכוין בשם 'יוד' ה'ה' ו'ה' בכל השמות שמזכיר, שהוא
שורש בירור הטוב והחיים, ויכוין י' פעם יוד, ה' פעם ה',
ו' פעם ו', ה' פעם ה', מספרו **שבע**, להמשיך **שבע** רצון וחיים.

אח"כ לח יאמר פסוק (תהלים קט, ו) 'הפקד עליו רשע ושטן יעמד
על ימינו', ויכוין שבו שבע תיבות כנגד שבע ספירות
מכתר ועד נצח, וינקד התיבות בניקוד הספירות, כיצד. תיבה

ביאורים והערות

לח. מכאן עד אה"ה יה"ו ושבע מרגלאן, הוא לשון שער היחודים שם דף י"ח ט"ב,
בכמה שינויים.

ראשונה כלה קמץ שהיא ניקוד הכתר, שניה פתח, וכסדר הזה מנקד והולך. ואח"כ יהפכנו מסופו לראשו ממש, כיצד. בתחילה 'ונימי', והוא תיבת 'ימינו' אחרונה מהופכת, וינקדנה קמץ. ואח"כ 'לע' והיא תיבת 'על' שקודם ימינו מהופכת, וינקדנה פתח, וכסדר הזה מהפך ומנקד הכל, עד כלותו בתיבת הפקד מהופכת, שיהיה 'דקפה' כולה חירק.

כתר	חכמה	בינה	חסד	גבורה	ת"ת	נצח.
הַפְקֶדָה	עֲלֵינוּ	רִשְׁעֵנוּ	וְשִׁטְנוּ	וְעִמְדָה	עַל	יְמֵינוּ.
כתר	חכמה	בינה	חסד	גבורה	ת"ת	נצח.
וְנִימֵנוּ	לֵע	דְּמֵנוּ	נְטִשְׁנוּ	עֲשָׂה	וְיִלְע	דְּקַפְתָּהּ.

ואח"כ יכוין הששה שמות ראשונות דע"ב וְהֵן יְלִי סִיטָה עֲלֵי בְּמַהֲשֵׁי לְלָהּ. וינקד השני וויץ של 'והו' בפתח, וההי צירי. והשני יודין של 'ילי' בחולם, והלמד פתח. והסמך של 'סיט' פתח, והיוד חולם, והטית צירי. והעין והלמד של 'עלם' קמץ, והמ"ם צירי. והמם וההי של 'מהש' צירי, והשין חירק. והשני למדיין של 'ללה' קמץ, וההא צירי.

ונקודות אלו הם נקוד, מוצא האותיות והשמות, מספרן מנין צרות, להמתיק צרות ישראל, בסוד שלשה פעם יוד ה' ויו ה', יוד ה' ואו ה', יוד ה' ואו ה', יוד ה' וו ה'. ואחורי השמות הידועין ע"ב קפ"ד קס"ו ק"ל קד"ם, הכל כנודע.

ואח"כ יאמר שבעה פעמים ויהי נועם, כנגד שבעה אותיות דא"הי"ה יה"ו, ושבע מרגלאן. ויכוין ויהי נועם

אימא שבאצילות^{לט} על בריאה, לצורך זוג ה' אלהינו אבא ואימא שהם עלינו, ויכוין עתה להמשיך מהבריאה או מתוספת שבת אשר שם, ובא מעצמו עלינו אל היצירה, ומהיצירה ימשיכנו לעשיה באמרו ומעשה ידינו, והיא התוספת שהרווחנו במעשה ידינו הטובים, ויהיה כוננה עלינו במה שנעלה העשיה, שעתה קבלה הארה מהיצירה לבריאה, ואז אף מה שהפסדנו ממה שהרווחנו במעשה ידינו כוננהו, בתוספת הארה שיתן הבריאה לעשיה, כי היא צריכה לכך להיות בעשיה מדור הקליפות, ויהי זה סיוע לזוג זעיר אנפין ונוקבא, לפי שיתמתקו ה' גבורות מנצפ"ך אשר שם, שמספרם חמשה פעמים^{נ"ו}, שהם בסוף חמשה תיבות דפסוק זה, הם 'אלהינו' ושני פעמים 'עלינו' ושני פעמים 'ידינו'.

כיצד. ויהי מספרו א"ל, ובו אותיות יהו"ה, ועוד יוד אחת עם נעם, מספרם אהיה דיודי"ן עם עשר אותיותיו. ולפי שכבר עבר השבת, אינו מאיר ממנו אלא סוד שלש יודין ואלף שבו, שעולים 'אל'. וימשיכנו אל שבע שמות מרגלאן הידועין, היוצאים מאהיה יה"ו שבבריאה, והם סוד תוספת שבת. ושני 'אל' אלו ממתקים הה' גבורות. הו"ה מספרו מלוי ב"ן, אלהינו מספרו

ביאורים והערות

לט. עד אלו נשארים בעשיה, הוא לשון המשנת חסידים מסכת שחרית ערבית פ"א דף נג. ומבואר באריכות בפע"ח שער השבת פרק כד דף קד. ובשער הכונות ענין

ויהי נועם דף ס' ס"א.

מ. כי כל הגבורות הם ה' אותיות מנצפ"ך, ולכן אם תחלקם לה' חלקים יהיה כל חלק נ"ו, כי ה' פעמים נ"ו גימטריא פ"ד כמנין מנצפ"ך, ולכן בכל מקום שתמצא נ"ו הוא

דין, כמ"ש בשער הכונות ענין ר"ה דרוש ו' דף צ"ה ט"ב, וכ"ה בפע"ח שער ר"ה פרק

ג' דף קל"ו ט"ב. וכתב ע"ז ברמזי ישראל להמגיד מקוזניץ זי"ע דף י"ד ט"ג וז"ל, כי כל

נ"ו מגביל, שהוא שלנו.

ק"ב, כמספר מלוי מ"ה ס"ג ע"ב. וכל זה ימשיך מבריאה ליצירה הנקראת **עלינו** שמספרו רבוע ס"ג, שאף הוא נמשך שם, ו**מעשה** מספרו **אל** בא"ת ב"ש שהוא ת"ך, והוא מספר עשר פעמים מ"ב דמ"ה, שבעשר ספירות דיצירה, המאירים בעשיה ומעלים אותה. **ידינו** מספרו י"ה אדנ"י, שהם מוחי העשיה, **כוננה** מספרו רבוע אדני שבכתר דעשיה שבה, סוד הה של שם.

וראשי תיבות ידינו כ'וננה מספרם למ"ד, כי שלשים פעמים י"ד אותיות יש בעשר שמות דמ"ב דמ"ה שהמשכנו לה מהיצירה. **עלינו** מספרו רבוע ס"ג היוצא משלש אהיה, שמספרם ס"ג. והם רמוזים בשלש אלפין דשם מ"ה שהמשכנו לה מהיצירה, ו**מעשה** היא העשיה, שאנו ממשיכים לה במקום אחיזת עשו שבה, והוא רבוע ע"ב עם עשר אותיותיו שבאצילות. ושני אלהים שבזי"ן של עולם הכסא שהוא הבריאה ^{מ"ב} עם עשר אותיותיהם, הרי מספר 'עש"ו', מאותיות 'ומעשה'. ו'מה' שבמעשה, הוא שם מ"ה ששרשו ביצירה.

וכל זה אנו ממשיכים לידנ"ו שהם מוחי העשיה כאמור. **כוננה** היא מ"ב דע"ב דאצילות, ומ"ב דס"ג מבריאה, ומ"ב דמ"ה מיצירה, ששלשת המ"ב מספרם כונ"ן, שאנו ממשיכים לה"י שהיא העשיה. ובזה עולים לבריאה, שהיא על הוא"ו שביצירה, ורושם אורות אלו נשארים בעשיה:

❦ **ביאורים והערות** ❦

מא. עיין בתיקוני זהר תיקון ו' דף כ"ג ע"א, ובזוה"ק פ' בא דף מ"ג ע"א, ובע"ח שער כסא הכבוד פ"ה דף ק"ד שם מבואר הענין באריכות.

ספר אדם ישר

כט

ויאמר ז' פעמים

ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה
עלינו ומעשה ידינו פוננהו:

ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה
עלינו ומעשה ידינו פוננהו:

ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה
עלינו ומעשה ידינו פוננהו:

ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה
עלינו ומעשה ידינו פוננהו:

ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה
עלינו ומעשה ידינו פוננהו:

ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה
עלינו ומעשה ידינו פוננהו:

ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה
עלינו ומעשה ידינו פוננהו:

ואח"כ יאמר כל המזמור מב של יושב בסתר, ויכוין בסופי תיבות
אליך לא יגש שהוא שכ"א, ועם שלש אותיות והכולל שכ"ה,
להעלות הש"ך ניצוצות על ידי שם יג"ל, היוצא מאותיות הסמוכות

ביאורים והערות

מב. מכאן עד ויגמור כל המזמור, הוא לשון שער היחודים שם דף יח ט"ד, עם כמה שינויים.

לסופי תיבות האמור, והוא חצי יג"ל פז"ק^{מג}, ויכוין ביוה"ך שהוא ס"ת כי מלאכיו יצוה לך, וכל"ך שהוא ס"ת לשמך בכל דרכיך, ובאמרו 'על כפים ישאונך' ישא את עצמו ויתנוענע, ובפרט אם הולך בדרך. ויגמור כל המזמור:

יֵשֶׁב בְּסֵתֶר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שָׁדַי יִתְלוֹנֵן: אִמַּר לַיהוָה מַחְסֵי
וּמְצוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילֵךְ מִפַּח
יְקוֹשׁ מְדַבֵּר הוֹזֹת: בְּאַבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו
תִּחְסֶה צְנָה וְסִחְרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לִילָה מִחַיִן
יַעֲוֶף יוֹמָם: מְדַבֵּר בְּאֵפֶל יַהֲלֵךְ מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים:
יִפֹּל מִצִּדָּךְ אֶלְפָּךְ וּרְבִבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִנָּשׂ: רַק
בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְהוָה
מַחְסֵי עֲלִיּוֹן שִׁמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגְנַע
לֹא יִקְרַב בְּאַחֲלָךְ: כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה לָךְ לְשַׁמְרֶךָ בְּכָל
דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשְׂאוּנֶךָ פֶּן תִּגַּף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל
שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹם כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק
וְאֶפְלָטָהוּ אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי יִדַּע שָׁמַי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ
אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְּצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ: אַרְךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ
וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

ועתה נבארם בכרייתא. ואלו הן הצרי והצפורן וכו'. **הצרי** כת"ר, **והציפורן** יסוד, **והחלבנה** מלכות, **והלבונה** אור מקיף. ואנו צריכין^{מ"ד} לקשר החלבנה שהוא המלכות, עם הלבונה שהוא אור מקיף, כדי שיאיר בה. אמנם היסוד שהוא התחתון מהשאר, אבל הוא עליון יותר מן המלכות, די לו כשיאיר בו כת"ר העליון. ולכן אנו מחברים הד' אלו ב' ב' על דרך הנ"ל. **מור** זה אברהם^{מ"ה} כמ"ש (שה"ש ד, ו) 'אלך לי אל הר המור', ו**קציעה** גבורה. ו**שכולת** נרד תפארת, כי הוא קו האמצעי ויוצאין ממנו ענפים וזרועות ורגלים ונעשין כעין השכולת. ו**כרכום** נצח, כי גם הוא מריח מעט, כי הוא קו ימין, אבל אינו מריח כל כך כמו המור שהוא החסד. **קושט** חכמה, **קלופה** בינה, **קנמון** הוד.

אמנם, היותם י"א סמנים, נתבאר בענין הקדיש של קודם הודו^{מ"ו} ועיין שם. ונתבאר שם הענין, כי הם נמשכים ממה שנשאר מברורי ז' מלכים שמתו בארץ אדום, שהוא ז' תחתונות [חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות] ועוד ד' אחוריים של חכמה ובינה וישראל סבא ותבונה, יסודם הוא ב' אותיות ו"ה אחרונות שבשם הויה, שהם גימטריא י"א.

ביאורים והערות

מד. מכאן עד ג' נה"י דאמא שהם לבושים, הוא לשון פע"ח שער עולם העשיה פ"ד דף כט ט"ב, עם כמה שינויים.

מה. שיר השירים רבה פרשה ד' אות ו'. ועיין ברעיא מהימנא פ' ויקרא דף ג' ע"ב וז"ל: ראיתי מורי דא חסד דרגא דאברהם, דאתמר עליה אלך לי אל הר המור.

מו. בפע"ח שער הקדישים פ"ד דף ל"ג ט"ג.

וכבר ידעת, כי ב' אותיות אלו, הם סוד זעיר אנפין ונוקביא, שהם סוד ז' תחתונות, אמנם ד' אחוריים הנ"ל שירדו למטה במקום זו"ן, הם י"א כמנין ו"ה, כי כל זה בכלל זו"ן הוא, ולכך תמצא כי לעולם אין הפגם עולה רק כנגד זו"ן, ולא באבא ואמא. וזהו ענין הקליפה הנקרא 'תולע', כנ"ל בפסוק 'עולת תמיד' וכו' ע"ש.

כי הנה אלו הם י"א קליפות של י"א סמני הקטורת, והם עשתי עשר יריעות עזים, והם י"א ארורים שבפרשת כי תבא,

והנה, כל אחד מהי"א נקרא 'אדם' בבחינות ארץ אדום, וי"א פעם אדם גימטריא תצ"ה, ועם י"א כוללים גימטריא **תולע**. וזהו סוד (איכה ג, לו) '**לעות** אדם בריבו אדנ"י לא ראה'. ע"י אחד עשר אדם אלו, שהם גימטריא '**לעות**', משם נמשך עוות הדין לאדם.

והנה כל זה הוא בקליפות, ולכן הקדושה הנקרא 'אדנ"י לא ראה', כי אינם במקום הקדושה הנקרא אדנ"י. וזהו אומרו, 'אי אלהימו' (דברים לב, לז), כי תחלק מלת אלהימו לשנים, אלהי מ"ו, וכל אחד עולה גימטריא 'אדם' עם הכולל שלו, והם י"א אדם כמנין א"י, וזהו **א"י אלהימו**. וזהו **ג"כ ענין תביאמו ותטעמו** (שמות טו, יז) פירוש **תביא לאותו מ"ו, ותטע לאותו מ"ו**, ותזככם בסוד י"א סמני הקטרת, ותביאם ותטעם **בהר נחלתך** שהוא הקדושה, וגם בתיבת תביאמו יש מלת א"י מ"ו, שהם י"א אדם הנ"ל, וגם הם עולין גימטריא '**שור**', וזהו שארז"ל (ברכות לג:): ענין שור שחור בימי ניסן וכו'.

והנה כל אלו החיצונים, אחיזתם ויניקתם ממוחין דקטנות, שהם שמות דאלהים, כמו שנתבאר בענין הקדיש, ולטעם זה היה שס"ח מנין הקטורת מ"ז.

והענין כמו שביארנו בדרוש תפילין, מ"ח ובענין השינין של תפילין, שהם בחינות המוחין דקטנות דשם אלהים, אשר במילוי יודין בגימטריא ש'. ושין במלוי הוא גימטריא ש"ס, ואם ימנה עמהם הזי"ן רישין שיש בב' שינין, אחד מד' רישין ואחד מג', הרי שס"ח עם הכולל כנזכר שם. כי הזי"ן ראשים, הם כללות ד' מוחין וג' לבושיהם שהם נצח הוד יסוד.

ובזה תבין למה הקליפות נקראים אלהים אחרים, מפני שיונקים מהמוחין דקטנות הנקרא אלהים, והם נקראים אלהים אחרים. גם זי"ן ראשין בב' שינין הם ד' מוחין דגדלות, והם ד' וג' לבושיהם דנה"י דנצח הוד יסוד הרי ז', ועם אלהים במילוי העולה שיי"ן כנ"ל הם שס"ה. ולכן תמצא כי העיקר הם שס"ה כמנין ימות החמה שהם המוחין דקטנות, הם שיי"ן וד' מוחין דגדלות, הם שס"ח עם הכולל, אבל הג' יתירים, הם כנגד ג' נה"י [נצח הוד יסוד] דאמא שהם לבושים.

ואח"כ יאמר הקרבנות מט כסדר כל יום.

אתה הוא יהוה אלהינו שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
את קטרת הסמים בזמן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה
קַיָּם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ בְּכַתּוּב
בְּתוֹרָתְךָ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סָמִים נְטָף
וְשִׁחֲלָת וְחִלְבֵּנָה סָמִים וּלְבִנָּה וְכַה פֶּד בְּכַד יְהִיָּה:
וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִיחַ מְעֻשָׂה רִיחַ מְמֹלַח מְהוּר
קָדֹשׁ: וְשִׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָרֶק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֶי הָעֵדוּת
בְּאַהֲל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲוַעֵד לְךָ שָׁמָּה קָדֹשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה
לָכֶם: וְנֹאמַר וְהִקְטִיר עֲלָיו אֲהַרֹן קְטֹרֶת סָמִים בְּבֹקֶר
בְּבֹקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנִּירוֹת יִקְטִירָנָה: וּבְהַעֲלֹת אֲהַרֹן
אֶת הַנִּירוֹת בֵּין הָעַרְבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנֶי
יְהוָה לְדוֹרֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת כִּיצַד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
וְשִׁמּוֹנָה מָנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
וְחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּי יָמוֹת הַחֲמָה. מִנָּה לְכָל יוֹם. פָּרִם
בְּשַׁחֲרִית וּפָרִם בֵּין הָעַרְבִים. וְשְׁלֹשָׁה מָנִים יִתְּרִים

ביאורים והערות

מט. לכאורה הוא ט"ס, ובמקום הקרבנות צ"ל הקטרת. ועיין בשער היחודים שם דף
יח ט"ב וז"ל: ואח"כ יאמר פיטום הקטרת בכונות הנ"ל בסדר התפלה, ואח"כ
יאמר ה' צבאות עמנו וכו', ה' צבאות אשרי וכו', ה' הושיעה וכו', כל פסוק ב' פעמים
עכ"ל, אבל במשנת חסידים שם פ"ג אות ב' כתב כל פסוק מאלו שלשה פעמים.

שְׁמָהֶם מִכְּנִים כִּהֵן גָּדוֹל מְלֹא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכְּפוּרִים.
וּמִחֲזוּרָן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרְבַּ יוֹם הַכְּפוּרִים. וְשׁוֹחֲקֵן יִפֶּה
יִפֶּה בְּדֵי לְקַיִים מִצֹּת דָּקָה מִן הַדָּקָה:

וְאַחַד עֶשֶׂר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ. וְאֵלוֹ הֵן. (א) הַצָּרִי (ב)
וְהַצְּפָרָן (ג) הַחֲלֻבָּנָה (ד) וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל
שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה. (ה) מֵר (ו) וְקִצִּיעָה (ז) שְׁבֻלַת גִּרְדֵּי
(ח) וְכִרְכָּם מִשְׁקַל שְׁשָׁה עֶשֶׂר שְׁשָׁה עֶשֶׂר מָנָה. (ט)
הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר. (י) וְקְלוּפָה שְׁלֹשָׁה. (יא) וְקִנְמוֹן
תְּשַׁעָה. בּוֹרִית בְּרִשִׁינָה תְּשַׁעָה קִבִּין. יֵין קִפְרִיסִין סְאִין
תְּלָתָא וְקִבִּין תְּלָתָא. וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קִפְרִיסִין מִבֵּיא
חֲמֵר תּוֹרִין עֲתִיק. מִלַּח סְדוּמִית רוֹבַע מֵעֵלָה עֶשֶׂן כָּל
שָׁהוּא:

רַבִּי נָתַן הַכֶּבֶלִי אֹמֵר אֵף כֶּפֶת תִּירֵדֵן כָּל שָׁהוּא וְאִם
נָתַן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סְמָנֶיהָ

חַיֵּב מִיתָהּ:

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר, הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף
הַנוֹטֵף מֵעֵצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית בְּרִשִׁינָה לָמָּה הִיא
בָּאָה, בְּדֵי לְיַפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפָרָן בְּדֵי שְׁתֵּהא נָאָה. יֵין
קִפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא, בְּדֵי לְשָׂרוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפָרָן,
בְּדֵי שְׁתֵּהא עֹזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ, אֵלָּא שְׁאִין
מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תְּנִיא. רַבִּי נָתַן אוֹמֵר, בְּשֵׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר. הֲדַק
 הֵיטֵב הֵיטֵב הֲדַק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפְּחֵה
 לְבָשָׁמִים. פְּטָמָה לְחֻצָּאִין בְּשֵׁרָה. לְשִׁלִּישׁ וְלַרְבִּיעַ לֹא
 שְׁמַעְנוּ:

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה הַכֶּלֶל. אִם בְּמִדָּתָהּ בְּשֵׁרָה
 לְחֻצָּאִין. וְאִם חֶסֶד אַחַת מִכָּל סְמָנֶיהָ חֵיב
 מִיָּתָה:

תְּנִיא. בַּר קַפְרָא אוֹמֵר, אַחַת לְשֵׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים
 שָׁנָה הֵיָתָה בָּאָה שָׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין:
 וְעוֹד תְּנִי בַר קַפְרָא, אֵלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שָׁל
 דְּבִשׁ, אֵין אָדָם יָכוֹל לְעֵמֹד מִפְּנֵי רִיחָה. וְלָמָּה
 אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָּל
 שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִפְּנֵי אִשָּׁה לִיהוּהָ:

יְהוּהָ אֲבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה:
 יְהוּהָ אֲבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה:
 יְהוּהָ אֲבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה:

יְהוּהָ אֲבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם פּוֹטֵחַ בְּדָ:
 יְהוּהָ אֲבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם פּוֹטֵחַ בְּדָ:
 יְהוּהָ אֲבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם פּוֹטֵחַ בְּדָ:

יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:

יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:

יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:

יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה:

יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה:

יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה:

יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם פּוֹטַח בְּךָ:

יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם פּוֹטַח בְּךָ:

יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם פּוֹטַח בְּךָ:

יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:

יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:

יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:

יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה:

יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה:

יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה:

יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם פּוֹטַח בְּךָ:

יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם פּוֹטַח בְּךָ:

יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם פּוֹטַח בְּךָ:

יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:
 יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:
 יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:

יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלֶה:
 יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטַח בָּךְ:
 יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ:

אָנָּה בְּכַח. גְּדֹלַת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה: א"ב ג"י ת"ץ
 קָבַל רֵנַת עַמְּךָ. שִׁנְנֵנוּ מִתְּהַרְנוּ נֹרָא: ק"ר ע"ש ט"ן
 נָא גְבוּר. דוֹרְשֵׁי יְחֻדְךָ. כְּבַבַּת שְׁמֵרָם: נ"ג ר"י כ"ש
 בְּרַכְּם מִתְּהַרְם. רַחֲמֵם. צִדְקַתְךָ תָּמִיד נִמְלֵם: ב"ט ר"צ ת"ג
 תְּסִין קְדוֹשׁ. בְּרוּב מוֹבְךָ. נִהַל עֲדַתְךָ: ח"ק ב"ט נ"ע
 יְחִיד גֵּאָה. לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ: י"ג ל"פ ז"ק
 שְׁוַעַתְנוּ קָבַל. וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ. יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת: ש"ק ו"צ י"ת
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ויכוין ^נ השם השני ד'אנא בכח' [קרע שטן], ושם ד'גָּוָ בְּנִטָּ, שהוא חילופו בא"ת ב"ש, שניהם נקודים שבא. ואח"כ מטטרו"ן, ושם יִנְגַּפ"ט שהוא חילופו בא"ת ב"ש. ואח"כ

ספר אדם ישר

ד' אלהי ישראל, ושמירת פלוני בן פלונית מן הדבר ומן המגפה'.
 ואח"כ יחתונה במטבע של זהב, ויכתוב בקלף כשר.

ויל אמו אהע הוש הוי עהו יהל אבל

אסל מותר פתס ופו וה

וי פה וו והה
 יה יו יה תימ
 עו נה פי עהג
 מה זוי לה צופ
 די סה לו רהה
 רוטא
 געורירון
 מהש
 קרע שטן
 דגז בנט
 ילי מכב
 כוון טדהד

חיים עלינו ועל כל ישראל אמן.

ובתוך קמיע זאת יתן הרוט"א: וכל זמן שנושא הקמיע עם
 הרוט"א, לא ירא מן המגפה ההיא, שנכתב הקמיע
 בזמנה של המגפה, רק חיים לו כל סביביו.

ספר אדם ישר

ויל אמ ווא הע הוש הוי יהל אבל עהו
אסל מותר פת סו פרוה

כ"ט
 שנים
 וי'פה וו והה
 יה יו יה תימ
 עו נהפיעהג
 מהדיגלה צופ
 די סה לורהה
 רוכא
 נעודירון
 מהש
 קרע שטן
 דגו בנט
 ילי מכס
 בוז מדהה
 מעצות
 אמור אחר
 פירדלפן
 רסוכני

יעמור
 פינדס
 זיפלל
 והעפר
 המנפה
 במאכיר
 אק
 שרי

אתה סתר לי מצר הצרנו רני פלמ

חיים עלינו ועל כל ישראל אמן

זאת יום פרועה : וכל זמן נושא בקמיע עם פרועה י לא ירא מן במופה היום - טנגתצ ההמיע צוזנה טל המנפה רק חיים לו כל סניעיו

ציור הקמיע דפוס ראשון

הביאו ברכה אל בתוכם

לרגל יומא דהילולא קדישא של הגאון הקדוש
איש האלוקים רשכבה"ג

רבינו **יצחק אייזיק יהודה**
יחיאל מקארנא זיע"א

י' אייר נצח שבנצח

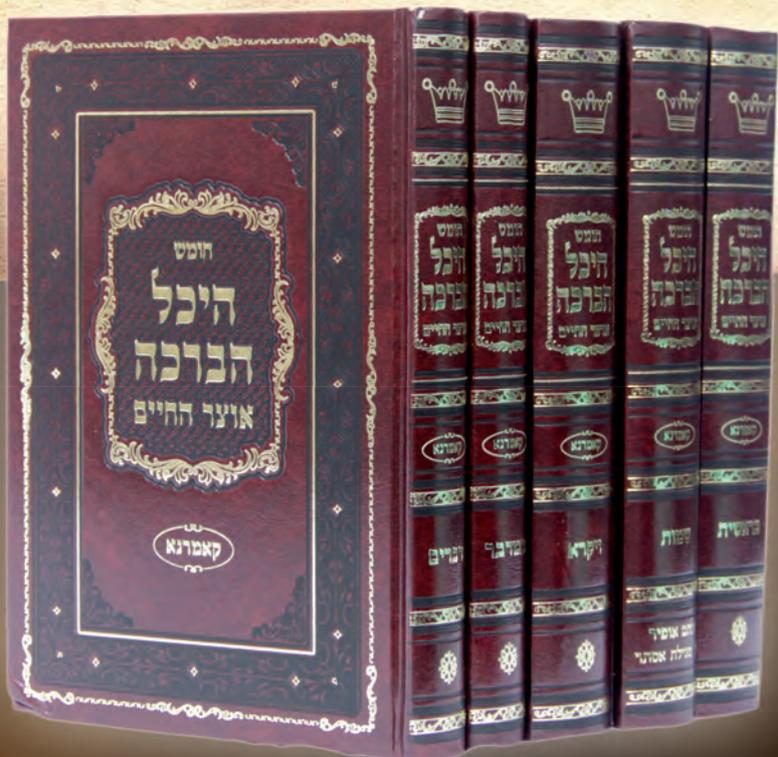
מבצע חובה בכל בית

סט חומש 'היכל הברכה'
על כל חמשת חלקיו

במחיר מבצע 150 ₪ בלבד!
טול משלוח חינם!

**הבטחת רבינו המחבר
הקדוש למי שיהיה לו
החומש שלו בתוך ביתו:**

ומובטחני כל מי שיהיה לו החומש
שלנו בביתו, יהיה ניצל מכל דבר
רע, ומכל פגע רע, ומחלים ומחוסר,
ויהיה ביתו מלא ברכת ה', וכל טוב,
הצלחה ועושר וחיים, לו ולבניו בלי
ספק, ובפרט באמונה שלימה, אזי
יתמלא במאה ברכות, ויבקע כשחר
אורכם, בהארות פני עליון, בהשגחא
מעינא פקיאא ומעינא, בני חיי ומזוני,
וחסדים ורחמים, והכרעת הכף לקף
זכות וחיים, וחיותם חיים.
תאמינו במה שכתבתי לכם באיגרת,
כי כל דברי שם הם מוכח עליון,
כאשר כתבתי שם כן יקום בודאי.

סיפורי ישועות לאלפים
בכוח הסגולה הפלאית לכל
מי שמחזיק החומש בביתו

התקשר עכשיו לטלפון

0527643092

ותזכה להכניס ברכה והצלחה
שפע רב וכל טוב אל תוך ביתך

ניתן גם לרכוש בהיכל בית המדרש
'עטרת שלום' קארנא
שכונת ארזי הברכה, ירושלים

עיר וקדיש מן שמיא נחית

מִשְׁרֵי הַיָּמִים הַלְלוּ אֱלֹהֵינוּ לְעַלְמֵי עוֹלָם
לְעַלְמֵי עוֹלָם לְעַלְמֵי עוֹלָם לְעַלְמֵי עוֹלָם

ספר

הזהר הקדוש

עם פירוש

דמשק אליעזר

מכ"ק אדמו"ר הגה"ק המקובל האלקי שר בית הזוהר מרן
רבי אליעזר צבי מקאמרנא זצוק"ל

הפירוש הוא על כל הזוהר הקדוש, על דרך הפשט
והחסידות והקבלה, השוה לכל נפש, בעריכה חדשה,
מובא דברי הזוהר על הדף ובתוך הפירוש, עם פיסוק
ודקדוק והגהה מדויקת ומדוקדקת.

תשלומים נוחים - משלוח עד הבית

ניתן להשיג בכל החנויות המובחרות

או בטל. 052-7643092

תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו

בשורה טובה לשוחרי חסידות!
ראה זה חדש לא היה לעולמים!

בשמחה רבה וחדות הלב הגנו להודיע כי יצא לאור עולם מחדש הספר הנודע

נוצר חסד

על מסכת אבות

מהגה"ק איש האלקים רשכבה"ג רבי **יצחק אייזיק יהודא יחיאל מקאמרנא זי"ע** במהדורה חדשה מעוקדת ומבוארת בתכלית.

והוא מפתח גדול לחכמת הקבלה בדרך החסידות ובו כלולים עיקרים גדולים וחשובים בסודות התורה מבוארים ומפורשים לכל מעיין ולומד בדרך פשט באופן שווה לכל נפש, משובב לב ומאיר עינים

ואלו הם י"א המעלות במהדורת הפאר

[א] עריכה חדשה ומנוקדת, הכולל: חלוקה לקטעים קצרים, פיסוק מלא, פתיחת ראשי תיבות, הדגשת לשונות הפסוקים. אותיות חדשות מאירות עינים, מנוקד בדקדוק, עימוד משובב לב ומרחיב עין.

[ב] מראי מקומות וציטוטים: אלפי 'מראי מקומות' חדשים ומדויקים, לכל דברי חז"ל וזהר וכתבי הארז"ל ושאר ספרי חסידות ועוד שנוכרו בדברי רבינו במפורש או ברמז.

[ג] הערות וביאורים והשוואות: גולת הכותרת במהדורה זו. הוא מדור 'הערות וביאורים', אשר בו נתבארו דברי רבינו הקדוש בטוב טעם ודעת, מתוך עיון רב. בתוספת הארות והערות לעורר את לב המעיין. ומובאות רבות מדברי הארז"ל והבעל שם טוב ושאר ספרי חסידות ושאר ספרים. השוואות וציטוטים מדברי רבינו בשאר ספריו הקדושים.

[ד] הגהה עפ"י דפ"ר וכת"ק: הוגה בדקדוק רב עפ"י דפוס ראשון (לבוב תרט"ז) שיצא לאור על ידי בעל 'דמשק אליעזר' זיע"א בחיי רבינו הקדוש, וכן עפ"י דפוס שני (לבוב תרכ"ב) הנדפס עם משניות 'עצי עדן' שיצא לאור גם כן בחיי רבינו הקדוש. ותוקנו והוסרו אלפי טעויות, חדשים גם ישנים. גם הוגה עפ"י הגהות כת"ק רבינו המחבר הקדוש, עם כמה הוספות חשובות.

[ה] ליקוטים מספ"ה"ק 'זקן ביתו': ליקוט נפלא של ביאורים על ספר 'נוצר חסד', מספר הקדוש 'זקן ביתו' (ב' חלקים) על ב' פרקים הראשונים של 'מסכת אבות', למור רבינו בעל 'דמשק אליעזר' זיע"ל מקאמרנא.

[ו] כותרות צד: 'כותרת תמציתית' בצד כל קטע וקטע.

[ז] תמצית הנושאים: בתחילת כל משנה ומשנה הובא סיכום ותמצית כל הנושאים הנידונים בדברי רבינו באותה המשנה.

[ח] פתח השער: 'פתח השער'. מבוא נפלא, לכל הבאים ליכנס בהיכלי ספר 'נוצר חסד'.

[ט] תוכן ערכים: 'מפתח עניינים' מסודר לפי ערכים ותת ערכים, בלשון קיצור ומתמצת, ובו מצויין כל ערך וערך היכן מקומו לפי פרק ומשנה, ולפי עמוד בספר. וגם ציון ל'תמצית ותוכן העניינים' שבסוף הספר.

[י] תמצית ותוכן העניינים: תמצית ותוכן עיקרי דברי רבינו של כל הספר, מסודר לפי ערכים ותת ערכים, ערוך על פי לשון רבינו, באופן השווה לכל נפש.

[יא] פירוש הרע"ב והרמב"ם מנוקדים: פירוש הרע"ב ופירוש הרמב"ם על המשניות מנוקדים ובאותיות מאירות עינים, ומוגהים בתכלית הדקדוק. מסביב לספר הקדוש 'נוצר חסד'.

הבטחת רבינו בסגולת ספריו:

... יהיה ניצל מכל דבר רע ומכל פגע רע, ומחליים ומחוסר, ויהיה ביתו מלא ברכת ה', וכל טוב, הצלחה ועושר וחיים לו ולבניו בלי ספק, ובפרט באמונה שלמה אזי יתמלא במאה ברכות ויבקע כשחר אורכם בהארת פני עליון, בהשגחה בעינא פיקחא ועמינא, בני חיי ומוזני חסדים ורחמים, והכרעת הכף לכף זכות וחיים חותם חיים....

טעמו וראו כי טוב ה'

מכון "אור פני יצחק"

הו"ל ספרי רבותה"ק מקאמרנא זי"ע

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מקאמרנא שליט"א

ניתן להשיג בביהמ"ד הגדול 'עטרת שלום' - קאמרנא

ארזי הבריה 48 י-ם. ובטל: 052-7643092

מזה ופיו ומזה טובו

השיר והשבח לחי עולמים, אחרי עשרים שנות עמל ויגיעה, לברך מקחו של צדיק, שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, בהגלות נגלות לראשונה, ברוב פאר והדר, חמדה גנוזה וספונה, אור יקרות אור נערב, דברי אלוקים חיים, אמרות ה' אמרות טהורות, יקרים מפז ומפנינים, לרוות הצמאים והמשתוקקים ליהנות ממעשה שלום, שהשאר לדרות עולם, הספר הקדוש

מעשה שלום

תורת הגאון הקדוש
רבי שלום סאפרין
מקאמרנא זיע"א

על התורה, מועדים, תהלים, אבות, אגרות הש"ס, סדר התפילה, מכתבי קודש.

שיצאו מלבו הטהור, אשר דרש מידי שבת בשבתו ומועד במועדו בכל עת מצוא, ונכתבו בעצם כתב יד קודש.

קנקן חדש מלא ישן, אשר לא שזפתם עין הדפוס, דברי תורה ששמע מאביו הגה"ק רבי חיים יעקב מקאמרנא זיע"א ומחמיו הגה"ק רבי ישראל יצחק הלוי רייזמאן זיע"א, ומדכותיו הקדושים מקאמרנא, בעלזא, מזנקאטש, ויד'נין, אוסטילא, מילין יקדין מכבשונם של גדולי התורה והחסידות ברורות שעברו, מים זכים ממעיינותיהם של הבעש"ט ותלמידיו זיע"א.

ניתן להשיג את הספר
בחנויות הספרים המובחרות
ובהיכל בית המדרש עטרת שלום קאמרנא
שכונת ארזי הבירה ירושלים

לראשונה! מהיום כל אחד ואחד יכול להבין את עומק פנימיות אמותות תורת הבעש"ט זיע"א

הספר היסוד שנתקבל בעולם החסידות, כיחיד המבאר את מאמרי הבעש"ט המובאים בספרי תלמידי הראשונים

נתיב מצותיך

תורת החסידות

שנכתב כעצם כתב יד קודש מרנא ורכנא האי קדוש וטהור רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א בו מבאר בפנימיות ובעמקות לבאים בשערי החסידות דרך העבודה דרך הקודש שחידש לנו אור שכעת הימים רבי ישראל בעל שם טוב זיע"א

פ"נ
רבי ישראל
בעל שם טוב
הקדוש
זיע"א

יצא לאור ברוב פאר וחדר במהדורה חדשה ומפוארת, אותיות חדשות ומאירות עיניים, פיסוק מלא, וחלוקה לקטעים קצרים, פתיחת ראשי תיבות, מראי מקומות לכל דברי חז"ל זוהר וכתבי האר"ז ל ושאר ספרי חסידות.

'מבואר ומפורש' גולת הכותרת במהדורה זו הוא 'ביאור משולב' בתוך דברי רבינו למען ירוץ בו הקורא, כאשר לפני כל קטע וקטע מובא 'הקדמה קצרה' להקל על המעיין להיכנס בדברי רבינו, ולצדו 'כותרות צד' סיכום מתמצת המוסיף משנה בהירות, ולמטה מדור 'הערות וביאורים' למצוא סימוכין לדברי רבינו מספרים קדמונים.

'פתח השער' בתחילת הספר כשמו כן הוא, פתח ושער ללומד להיכנס ולהבין דברי רבינו, ערוך כמעשה מלאכת מחשבת להבין את עיקרי יסודות הספר, 'תמצית ותוכן העניינים' בסוף הספר בו מתמצת בדקדוק רב רובו ככולו של כל עניני הספר, וכן 'מפתח עניינים' מסודר לפי ערכים וספרים ושמות הצדיקים.

על ידי הלימוד בספר זה יתגשם כפשוטו ובאמת דברי הבעש"ט זיע"א באיגרתו המפורסמת

'אימתי קאתי מר, לכשיפוצו מעינותיך חוצה, ויוכלו לעשות יחודים כמוך.'

אחד היה, ומהקדמונים לא קם כמוהו, ואחריו על עפר מי יקום.

ניתן להשיג בכל חנויות הספרים המובחרות

ובהיכל בית המדרש עטרת שלום קאמרנא שכונת ארזי הבירה ירושלים

לפרטים ולכמויות

shoshana8448@012.net.il / 0527643092